

MƏKTƏBƏQƏDƏR TƏLİM, TƏRBİYƏ

UOT 316.6

G.H.Əlixanova
psixologiya üzrə fəlsəfə doktoru, baş müəllim
Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti
AZ 1000, Bakı ş., Üzeyir Hacıbəyli küçəsi, 68
e-mail: gülنare.alixanova@mail.ru

YENİYETMƏLƏRDƏ DAVRANIŞ POZUNTULARININ TƏZAHÜR XÜSUSİYYƏTLƏRİ

Açar sözlər: davranış qüsurları, inam hissi, intellekt, yeniyetmə, davranış modeli, ailədaxili münasibətlər

Mövcud elmi anlayışa görə, psixoloji və sosial problemlər uşaqlarda və yeniyetmələrdə davranış pozğunluqlarının əsas səbəblərindən biridir. Hüquqi və mənəvi şüurun formallaşmasında qüsurlar, şəxsiyyət ehtiyaclarının məzmunu, mahiyyəti, xüsusiyyətləri, uşaqlarda və yeniyetmələrdə özünü göstərən ciddi psixi pozğunluqlar, ailənin və bütövlükdə cəmiyyətin uşaqlara və yeniyetmələrə olan münasibətlərinin mahiyyəti və s. amillər onlarda davranış qüsurlarının inkişafına səbəb olan əsas amillər kimi qəbul edilə bilər.

Г.Г.Алиханова

ОСОБЕННОСТИ ПРОЯВЛЕНИЯ ПОВЕДЕНЧЕСКИХ РАССТРОЙСТВ У ПОДРОСТКОВ

Ключевые слова: поведенческие дефекты, уверенность, интеллект, подростковый возраст, поведенческая модель, семейные отношения

Согласно современным научным представлениям, психологические и социальные проблемы являются одной из ведущих причин поведенческих расстройств у детей и подростков. Дефекты в формировании правового и нравственного сознания, содержание, характер, особенности потребностей личности, серьезные психические расстройства, проявляющиеся у детей и подростков, характер отношения семьи и общества в целом к детям и подросткам, и т. д. Такие факторы можно рассматривать как основные факторы, приводящие к развитию у них дефектов поведения.

G.H.Alikhanova

FEATURES OF THE MANIFESTATION OF BEHAVIORAL DISORDERS IN ADOLESCENTS

Keywords: behavioral defects, confidence, intelligence, adolescence, behavioral model, family relationships

According to modern scientific ideas, psychological and social problems are among the leading causes of behavioral disorders in children and adolescents. Defects in the formation of legal and moral consciousness, the content, nature, characteristics of the needs of the individual, serious mental disorders manifested in children and adolescents, the nature of the attitude of the family and society as a whole to children and adolescents, etc. Such factors can be considered as the main factors that lead to the development of behavioral defects in them.

Tarix boyu bizim həyatımızda cəmiyyət tərəfindən qəbul edilən davranış qaydaları və normaları mövcud olmuşdur. Müasir dövrümüzdə uşaq və yeniyetmələrdə müxtalif xarakterli davranış qüsurları problemi öz həllini gözləyən aktual problemlərdən birinə çevrilmişdir. Dərsdən yayanın, evdən qaçan, diləncilik, oğurluq edən, siqaret çəkən, alkoqol qəbul edən, aqressiv davranış nümayiş etdirən bu cür yeniyetmələr adətən risk qrupuna aid edilirlər.

Uşağın hər xoşa gəlməyən hərəkətini "davranış pozuntusu" adlandırmaq olmaz. Əgər uşaq hər şeyi yerə atırsa və ya sindirirsa bu, əksər halda ondan irəli gəlir ki, əslində o, atlığı və sindirdiği əşyalardan necə istifadə etməli olduğunu bilmir. Valideynlərin müntəzəm məsləhətlərinə və diqqətinə rəğmən arzuolunmaz hərəkətlərin davam etməsi isə qavrayışdakı çətinləşməni əks etdirir.

Davranış problemləri uşaq və yeniyetmənin özü və digərləri üçün yarada biləcəyi çətinlik və maneələrdir [1, s.27]. Hər bir davranış pozuntusunun mütləq bir sabibi vardır. Neqativ davranışlar çox vaxt uşaqdaki yetərsizlik, sayılmama və dəyər verilməmə hisslerindən ortaya çıxır. Yeniyetmənin istedad və gücündən artıq ondan bacarıqlar gözleməmək, əldə etdiyi nəticələr yüksək olmasa da, tənqid etmədən daha yaxşı nəticə əldə etməsinə istiqamətləndirmək daha məqsəduygún hesab edilir.

Ailənin uşaq üzərində nəzarəti, valideynlərin övladlarına mütəmadi olaraq diqqət ayırması kimi hallar uşaqları qarşıda baş verə biləcək cinayətlərdən çəkindirir. Yeniyetmənin internet asılılığı da çox vaxt cinayət üçün əlverişli mühit yaradır, bəzi uşaqlar orada gördüklerini real həyatda tətbiq etməyə çox böyük həvəs göstərirlər. Yeniyetmələr bu zaman özlərinin qeyri-adi gücə sahib

olduqlarını nümayiş etdirmək həvəsinə düşürlər. Bu yaşda şüurları yetərincə formalasmadığına görə, müxtalif təsirlərə nisbətən daha tez düşə bilirlər.

Yeniyetmənin yaşadığı ailədə valideynlərəsi gərginliyin uşaqda yaratdığı davranış pozuntuları da bu gün üçün çox aktual mövzularından biridir. Onlarda baş verən klassik davranış pozuntusu valideynlərəsi gərginliklə bağlıdır. Uşağın davranışını qiymətləndirmək hər bir valideynin şəxsi işidir. Buna baxmayaraq valideynlər etrafındakılardan uşağın davranışına reaksiyasını da mütləq surətdə fikir verməlidirlər [2, s.45].

➤ Uşağın davranışında olan çatışmazlıqları aradan qaldırmaq üçün nə etməliyik?

1. Problemi təyin etmək;
2. Məqsəd qoymaq;
3. Uşaga bu məqsədləri yerinə yetirməyi öyrətmək.
- Məqsədlərin yerinə yetirilməsini uşaga necə öyrətməliyik?
1. Məqsədləri dəqiq təsəvvür edin.
2. Əmin olun ki, uşaginiüzə ünsiyyətdə olan insanların sizin qoyduğunuz məqsədlərdən məlumatı var.
3. Qərara alın, arzuolunmaz davranışdan sonra nə baş verə bilər.
4. Arzuolunmaz davranışa qarşı dərhal reaksiya göstərin.
5. Hərəkətlərinizdə sabit olun.
6. Uşağın davranışını yaxşılaşmazdan əvvəl pisləşə bilər və buna hazır olun.
7. Uşaginiüzən yaxşı davranışını mükafatlandırın.
8. Pis vərdişlərin yaxşılarla əvəz edilməsi üçün uşaqda pozitiv bacarıqlar formalasdır.
9. Uşağın davranışlarının korreksiya prosesinə bu işdə maraqlı insanları cəlb edin.
10. Nəticələrin qeydlərini aparın.

Şəxsiyyətlərəsi münasibətlərdən qaçmaq mümkün olmadığı üçün onların neqativ nəticələri barədə xəbərdarlıq edən mühüm şərtlər yaratmaq, baş verə biləcək davranışın profilaktikası üçün çox obrazlı vasitələrdən istifadə olunmalı, artıq meydana gəlmiş disfunksional münaqişələri isə vaxtında həll etmək lazımdır. Uşağın davranışında olan çatışmazlıqları aradan qaldırmaq üçün ilkin olaraq məktəb psixoloğunun köməyi ilə mövcud problem vaxtında təyin edilməli, qarşıya konkret məqsəd qoyulmalı və eyni zamanda uşaga bu məqsədləri yerinə yetirməyi əməli şəkildə öyrətmək daha məqsədə uyğun hesab olunur [3, s.221].

Yeniyetməlik yaşı dövründə davranış pozuntusuna malik olanlar tez-tez başqalarına qarşı kobudluq edir, qorxudur, mütəmadi olaraq dalaşır, başqalarını ağır yaralayacaq vasitələrdən (taxda, daş, qırıq şüşə, bıçaq, odlu silah) istifadə edirlər. Adətən heyvanlara qarşı amansız davranışmaq, insanların gözü önünde

nəsə oğurlamaq və ya cinayət törətmək (hücum edib, soyğunçuluq etmək, məcbur pulunu almaq, silahlı qarət etmək, kiməsə qarşı cinsi məzmunlu davranışlar etmək, ağır zərər vermə məqsədi ilə qəsdən yanğın törətmək, başqaların əşyalarına bilə-bilə zərər vermek, başqasının evinə və maşınınə zorla girmək) bu cür davranışa malik olan yeniyetmə və uşaqlar üçün adı hala çəvrilir.

Mütəxəssisin davranış pozuntusu diaqnozunu qoyması üçün bu sahədə müəyyən edilmiş kriteriyalardan ən azı üçünün son altı ayda müntəzəm davam etməsində özünü göstərir. Bu cür davranış pozuntuları müxtəlif ağrılıq dərəcələrində özünü göstərir:

1) Ağır olmayan (yüngül): əlamətlərdən bəziləri ola bilər, lakin bu davranış problemləri başqalarına olduqca az neqativ təsir göstərir (yalan danışmaq, məktəbdən qaçmaq, hava qaralandan sonra icazəsiz çölə çıxmama, bəzi qaydalara əməl etməmə).

2) Orta dərəcə: davranış problemlərin sayı ağır olmayana nisbətdə daha çoxdur (başqa birinin gözü qarısında oğurluq etmək, kobud davranışlar nümayiş etdirmək).

3) Ağır dərəcəli: Diaqnoz qoymaq üçün lazımı davranış problemlərinin bir çoxu olmalıdır və ya başqalarına çoxlu miqdarda neqativ təsir göstərməlidir (cinsi istismar, aqressiv davranışlar etmək, gizləcə oğurluq etmək, qapını sindirmaq, içəri girmək və s.).

Davranış pozuntusunun 3 alt tipi müəyyən edilir və bunlar adətən xəstəliyin başlama yaşına görə təyin olunur [4, s.345]:

1. Uşaqlıqda başlayan tip (davranış pozuntusunun ən az biri 10 yaşdan əvvəl göstərilər) – başlanğıc davranış pozuntusu olaraq adətən oğlanlarda rast gəlinir, onlar başqalarına qarşı tez-tez fiziki aqressiya nümayiş etdirir, bu da öz yaşıdları ilə əlaqədə çətinliklə yaradır. Bu tipə aid olan uşaqlarda eyni zamanda diqqət əksikliyi hiperaktivlik, sinir sisteminin inkişafında çətinliklər müşahidə olunur.

2. Yeniyetməlikdə başlayan tip (əlamətlər 10 yaşdan sonra görülür) – uşaqlıqda başlayan növü ilə müqayisədə davranış pozuntusunda aqressiv davranışları daha az görülür və adətən həmyaşlıları ilə daha çox normativ münasibətlərdə olur.

3. Başlanğıçı müəyyənləşdirilməyən tip – davranış pozuntusu üçün diaqnoz kriteriyalari qeyd olunmuşdur, lakin 10 yaşdan əvvəl başlayıb-başlanmaması dəqiq müəyyən etmək olmur.

Davranış pozuntusu zamanı aşağıdakı risk faktorları nəzərə alınır:

- Temperamentli risk faktorlarına çətin idarə olunan temperamentlər, aşağı dərəcəli zəka və IQ səvviyənin aşağı olması daxildir.

- Ətraf mühütdə isə ailə səviyəsində risk faktoru özündə valideyn tərəfindən imtina edilmə və laqeyidlik, düzgün olmayan təbiyə metodu, ağır

nizam – intizam, fiziki çətinlik, nəzarətin olmaması, təbiyəçilərin tez-tez dəyişməsi, ailənin böyük olması səbəb ola bilər.

- Genetik və fizioloji faktorlar isə daha çox valideynlərin alkoqol istifadəsindən sonra depressiya, bipolyar pozuntu yaxud şizofreniya və davranış pozuntusu olduqda özünü daha qabarlıq biruza verir.

Müasir elmi təsəvvürlərə görə, uşaq və yeniyetməldə davranış qüsurlarının səbəbləri içərisində psixoloji və sosial problemlər aparıcı yerdə durur. Hüquqi və əxlaqi şüurun formallaşdırılmasında yol verilən nöqsanlar, şəxsiyyətin təlabatlarının məzmunu, xarakteri, xüsusiyyətləri, uşaq və yeniyetmədə özünü göstərən ciddi psixi pozğunluqlar, ailənin, bütövlükdə cəmiyyətin uşaq və yeniyetmələrə münasibətinin xarakteri və s. kimi amilləri onlarda davranış qüsurlarının yaranmasına səbəb olan əsas amillər hesab edilir.

Uşaq və yeniyetməldə müşahidə olunan davranış qüsurlarını xarakterik (qeyri-patoloji) və patoloji olmaqla da iki əsas qrupa ayırmak olar. Xarakterik davranış pozğunluqları keçici, situativ cəhətdən şərtlənmiş davranış dəyişkənliyidir və o, daha çox müəyyən mikromühitdə (məsələn, yalnız evdə, yalnız məktəbdə, yalnız küçədə) təzahür edir. Xarakterik davranış pozğunluqları özlərinin psixoloji məzmununa və istiqamətinə görə fərqlənir, fərdin sosial adaptasiyasına ciddi təsir göstərmir. Patoloji davranış qüsurları isə uşaq və yeniyetmənin həyatının bütün sahələrində total məzmunlu, psixogen mənşəli davranış reaksiyaları kimi yüksək olunur, müxtəlif davranış pozğunluqları şəklində təzahür edir, daha çox nevrotik, kliniki xarakterli simptomları ilə fərqlənir [5].

Patoloji davranış qüsurlarına nümayişkəranə üsyankarlıq, hiperaktivlik, autistik xarakterli pozğunluqları aiddir. Bu cür davranış qüsurlarının genezisi psixi xəstəliklər, psixi və əqli inkişafda geridəqalma, autizm, mərkəzi sinir sisteminin üzvi zədələnməsi, hiperaktivliklə diqqətin çatışmazlığı sindromu və s. ilə əlaqədardır, tibbi və psixoterapevtik correksiya tələb edir. Bu məqsədla dərman terapiyası, psixoterapiya, valideynlər və müəllimlərlə maarifləndirici səhbətlər və s. kimi metodlardan istifadə etmək məqsədəyənqundur.

Şagirdlər arasında maarifləndirici tədbirləri həm dərslərdə, həm də dərsdən kənar vaxtlarda keçirmək çox vacibdir. Uşaqlarda davranış qüsurları nə qədər tez aşkar olunarsa və ya qabaqlayıcı-profilaktik tədbirlər vasitəsilə qarşışı vaxtında alınarsa, onları daha tez və səmərəli şəkildə aradan qaldırmaq, daha ciddi patoloji pozğunluq halına keçməsi riskini azaltmaq olar.

Valideynlər, məktəb psixoloqları, məktəb həkimləri, sosial pedagoqlar və sinif rəhbərinin qarşısında duran ən mühüm vəzifələrdən biri məhz davranış qüsurları olan uşaq və yeniyetmələrlə aparılacaq psixoloji profilaktika və correksiya işlərinin sistemli şəkildə, konkret proqramlar əsasında həyata keçirilməsini təmin etməkdən ibarətdir. Ailənin, təhsil müəssisələrinin, inzibati orqanların, uşaq və gənclərlə işləyən dövlət təşkilatlarının sistemli əlaqəsini

yaratmaq və bu problemə vaxtında müdaxilə etməklə daha yaxşı nəticələr əldə etmək mümkündür.

Məqalənin aktuallığı yeniyetməlik yaş dövründə baş verən davranış qüsurlarının diaqnostika vasitəsi ilə müəyyənləşdirilərək aradan qaldırılması zamanı müvafiq iş formaları və metodlarının düzgün müəyyən edilməsi ilə bağlıdır.

Məqalənin elmi yeniliyi yeniyetmələrdə davranış qüsurlarının baş verməməsi üçün onun yaşıları və yaşılıar ilə qarşılıqlı münasibətlərinin düzgün istiqamətləndirilməsi amilinin qarşıya bir məqsəd kimi qoyulması məsələsinə əməli diqqət yetirilməsindən ibarətdir.

Məqalənin praktik əhəmiyyəti ondan ibarətdir ki, məqalədən elmi yaradıcılıq işində bu mövzu ilə maraqlananlar, pedaqoqlar, psixoloqlar, eləcə də ali və orta ixtisas məktəblərinin tələbə və magistrleri istifadə edə bilər.

Ədəbiyyat

1. Şəfiyeva E.İ. Klinik psixologiya. Dərs vəsaiti. Bakı: 2002, 80 s.
2. Vəliyev M.V. Psixoloji problemlərin öyrənilməsi. Bakı: 1999, 65 s.
3. Андрienko, Е.В. Социальная психология: М: ИЦ Академия, 2012, 264 с.
4. Лаукс Г. Психиатрия и психотерапия: Справочник /М: МЕДпресс - инф., 2012, 512 с.
5. www.library.evro-bit.ru

Məqalənin redaksiyaya daxil olma tarixi: 08.02.2021

Məqalənin təkrar işlənməyə göndərilmə tarixi: 10.02.2021

Məqalənin çapa qəbul olunma tarixi: 15.03.2021

**Məqaləni çapa tövsiyə edən sahə redaktorunun (və ya üzvünün) adı:
psixologiya üzrə fəlsəfə doktoru Qəribə Rəhimova**

ADPU-nun Elmi Şurasının 15 aprel 2016-ci il tarixli 15 sayılı qərarı ilə çap olunur.